

[Finansministeren.]

nalisering er opnået resultater på en række punkter, har de udfoldede bestræbelser dog ikke holdt trit med udviklingen. I en del tilfælde har et omfattende udvalgs- og sekretariatsarbejde ikke givet sig udslag i praktiske resultater i styrelserne, og i en række andre tilfælde har man måttet lade problemerne ligge, fordi man med de givne midler ikke har kunnet overkomme dem.

Udvalget mener derfor, det er påkrævet, at arbejdet med at begrænse væksten i statens administrative apparat tillægges højere prioritet end hidtil, og at man bør udruste de organer, der skal bistå hermed, med større beføjelser og midler.

I betænkningens 4. afsnit har udvalget systematisk opstillet de opgaver, der foreligger med henblik på en hensigtsmæssig og økonomisk tilrettelæggelse af statens administration. Udvalget har samlet disse opgaver under tre hovedpunkter.

For det første foreligger der den opgave at udforme generelle retningslinjer og yde konkret bistand med hensyn til administrationens opbygning. Herunder kan nævnes så vigtige spørgsmål som den indbyrdes sagsfordeling mellem de enkelte ministerier, arbejdsdelingen mellem på den ene side ministeriernes departementer og på den anden side direktoraterne og andre institutioner, nedlæggelse af administrative enheder, hvis funktion er ophørt eller indskrænket i betydning, spørgsmålet om henlæggelse af opgaver til kommunerne eller til underordnede organer.

Som andet hovedpunkt nævnes arbejdet med udformning af generelle retningslinjer og ydelse af konkret bistand vedrørende administrationens virksomhed. Herunder hører problemer som arbejdsgang og sagsbehandling inden for den enkelte institution, anvendelsen af databehandlingsteknik, kommunikation inden for en institution mellem leder og medarbejdere og mellem medarbejdere indbyrdes, kontortekniske problemer m. v.

Den tredje problemkreds, som udvalget opstiller, drejer sig om udformning af generelle retningslinjer og konkret rådgivning om personalepolitiske spørgsmål, herunder videreuddannelse af personale på alle trin, arbejdskraftens anvendelse under hensyn til opgaver og uddannelse, vurdering af

kvalifikationer ved forfremmelse og rekruttering m. v.

Udvalget har samtidig gjort op, hvorledes behandlingen af denne række af opgaver i øjeblikket er spredt over de bestående organer, og der peges i denne forbindelse på, at nogle opgaver slet ikke er taget op noget sted, og at andre behandles flere steder. Det er disse forhold, der sammen med bl. a. den stærke vækst i den offentlige virksomhed gør det nødvendigt, at der så at sige må ske en rationalisering af rationaliseringsarbejdet, og at der må etableres et organ med overblik over hele feltet.

Udvalgets synspunkter og forslag, som de har fundet udtryk i betænkningens 5. og 6. afsnit, kan i øvrigt meget kort og unuanceret sammenfattes på følgende måde:

Man bør i højere grad end hidtil ved udformningen af lovgivningen tage administrative hensyn, således at der f. eks. ikke ved mange undtagelsesbestemmelser og særregler skabes behov for større administration end ellers nødvendigt. Der bør derfor forud for al ny lovgivning og ændringer i bestående lovgivning foretages en gennemgang af de administrative konsekvenser og en bedømmelse heraf forelægges folketinget. Arbejdet med en sådan gennemgang og bedømmelse må foretages af de berørte departementer, der imidlertid kan have stor nytte af bistand fra et centralt organ.

Det er dernæst udvalgets opfattelse, at ansvaret for tilrettelæggelse af en rationel administration inden for lovgivningens rammer i første række påhviler de pågældende styrelseschefer og deres medarbejdere. Man kan ikke forvente, at et eller flere organer uden for de ansvarlige styrelser skal være i stand til at sikre gennemførelsen af en hensigtsmæssig administration i alle tilfælde. Men på den anden side anser udvalget det dog for givet, at der vil være behov for en planlæggende og koordinerende centralinstans. Man stiller derfor forslag om oprettelse af et såkaldt administrationsråd, om hvis nærmere sammensætning og virkemåde jeg tillader mig at henvise til betænkningen, navnlig dens 6. afsnit. Udvalget mener, at en sådan centralinstans må påse, at samtlige opgaver og emner dækkes, og at den navnlig i tilfælde, hvor en administrativ opgave berører flere styrel-